

RAMS 2020 A. CONFINATS.

Una salutació fraternal a tots els qui participeu d'aquesta celebració per Internet, a casa, a residències, potser als hospitals.

Vivim un diumenge de Rams molt especial. El confinament a causa de l'epidèmia ha impedit trobar-nos a la plaça per beneir els rams i palmes, tot recordant aquell dia que Jesús, aclamat pel poble, gent gran i infants, va entrar solemnement a la seva ciutat de Jerusalem. «Beneït el qui ve en nom del Senyor», cridava la gent.

Aquest any hem de viure el diumenge de Rams des de casa, ara des la Catedral, però ho celebrem per a tots.

Més que mai, avui necessitem que Jesús, el qui ve en nom de Déu, entri a casa nostra per animar-nos, donar-nos coratge i paciència, per ajudar-nos com a família a estimar-nos més.

Demanem que Jesús entri en els nostres hospitals per donar fortalesa, consol i guariment als malalts; per comunicar força, ciència i misericòrdia als professionals sanitaris; també a les residències de persones grans, molt preocupades per la salut i commocionades per les defuncions i altres experiències viscudes durant aquest temps d'epidèmia. No oblidem demanar que Jesús visiti també els seus cuidadors.

Diguem-li que necessitem que entri també a les nostres vides, a les de nens i nenes, de joves, a les escoles i instituts, perquè formin la persona en totes les dimensions.

Que Jesús també entri a la nostra ciutat, als nostres pobles, a les institucions que han de servir a tots els ciutadans, perquè ens ofereixi estimació, perdó, pau, fortalesa, esperança, vida...

Preguem-li: «Entreu a casa nostra, Senyor Jesús». I com que no n'hi ha prou de dir-ho amb les paraules, ho fem des de casa, com si portéssim els rams i les palmes, cantant «beneït el qui ve en nom del Senyor». Per això, no ens deixis mai. Queda't amb nosaltres.

Visquem aquest Diumenge de Rams per donar gràcies a Jesús, perquè durant aquesta setmana recordem i celebrem que Ell ens ha estimat tant que ha donat la vida a la creu i que, vençant la mort, va ressuscitar.

Com ens ha recordat l'apòstol sant Pau, «Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau... s'abaixà i es feu obedient fins a la mort, i una mort de creu».

Per això hem escoltat la passió segons l'evangelista sant Mateu. Contemplem Jesús, que pateix la incomprensió, la violència i la persecució dels homes, dels dirigents i també del poble manipulat per demanar la seva mort. Adonem-nos que ha sofert i ha donat la vida per mi, per nosaltres, per la humanitat, perquè la nostra vida estigui amarada per l'amor i destinada a ser salvada.

Fixem-nos en els deixebles que no estan en condicions de seguir Jesús en el camí fins a la mort. L'un el traeix, l'altre el nega, tots l'abandonen... Només algunes dones s'ho miraven i eren presents en el seu patiment.

Nosaltres, avui, som els seus deixebles. Preguntem-nos si també el deixem sol i no pot comptar amb nosaltres per fer-se present i actuar avui en els nostres pobles i ciutats.

Ningú de nosaltres gosa dir que no està amb Jesús de paraula, però potser ho hauríem de dir més clar: amb la nostra vida, amb les nostres actituds, les nostres valoracions, els nostres interessos, les nostres accions...

Que aquesta Setmana Santa tan especial, des de casa, seguint les celebracions pels mitjans de comunicació o per les xarxes, amb moments de pregària, ens ajudi a conèixer més Jesús i a viure amb més comunió d'amor amb ell.

Davant Pilat, el poble digué: «Que la responsabilitat d'aquesta sang caigui sobre nosaltres i els nostres fills».

Demanem que la sang de Jesús caigui sobre nosaltres i el nostre poble. Necessitem de nou que la sang de Jesús, vessada amb tant d'amor, ens toqui, ens guareixi, ens canviï, ens enforteixi, ens perdoni i ens salvi ara i aquí, en aquest moment de la nostra vida.